

[Lilli Gyldenkilde]

hvad enten det er en sød og kærlig tanke eller det modsatte.

Jeg skal også takke hr. Bolvig fra det radikale venstre, som var særdeles positiv, synes jeg nok. Jeg skal udtrykke min beklagelse over, at hr. Bolvig ikke sidder i arbejdsmarkedsudvalget, eller at partiet ikke er repræsenteret i arbejdsmarkedsudvalget, for det ville jo have været rart, når man kan gå så positivt ind for et forslag, at vi kunne have været flere om det deroppe. Men det er der så ikke noget at gøre ved.

Dog var hr. Bolvig betænkelig ved beslutningsforslag nr. B 41 og kom lidt ind på sagen mænd kontra kvinder, at det muligvis ville gå ud over nogle mænd, hvis vi fik lavet disse ordninger for kvinder. Til det er der at sige, at det vil det muligvis nok, måske ikke lige på dette område, men generelt. Når kvinder forlanger ligeret, vil det komme til at gå ud over mændene. Det kan ikke være anderledes. Det er det, der er meningen med det, for vi skal være fælles om alt, og dermed må vi altså tage det sure med det søde, det kan ikke undgås. Det være hermed også sagt til kristeligt folkepartis ordfører, som jeg ellers ikke skal sige mere til.

Jeg skal også takke fru Helga Soltau fra retsforbundet, som jeg også synes havde nogle positive ting at sige om dette. Jeg glæder mig også til, at vi kan arbejde videre sammen om det under arbejdet i arbejdsmarkedsudvalget.

Så må jeg igen sige, at der var en lang række, der tilkendegav, at de var enige i intentionerne, og så står vi i den situation, vi så ofte gør, når SF kommer med nogle forslag, at man er enig i intentionerne, men man kan ikke medvirke, fordi der er det og det forkerte i forslaget. Der er jo ikke noget at gøre ved, at man ikke kan medvirke, men så kan vi jo glæde os over, at vi i det mindste har været med til at rejse en debat om nogle ting, som kan udmøntes på et senere tidspunkt, måske via arbejdsministerens kærlige hånd, med hensyn til de beskæftigelsesplaner, der foreligger.

Arbejdsministeren (Auken):

Det er hr. Kurt Hansen, der har optaget diskussionen fra det forrige punkt på dagsordenen. Jeg forstår det som en kritik af hans

partis ordfører, som jo ikke gentog spørgsmålet, men jeg vil da gerne svare på det.

Når jeg ikke svarede på det i første omgang, så er det, fordi svaret er selvindlysende: det kan jeg ikke. Efter arbejdsløshedslovens formulering er det arbejdsdirektøren, der i samarbejde med landsarbejdsnævnet udarbejder cirkulæret. Men det, jeg er parat til, er selvfølgelig at tage et samråd om principperne, som vi også har diskuteret her i dag. Det vil jeg gerne give tilslutning til, men vi kan selvfølgelig ikke bryde lovens princip om, at det er arbejdsdirektøren, der i samarbejde med landsarbejdsnævnet udarbejder cirkulærerne. Og at installere folketingets arbejdsmarkedsudvalg som et overlandsarbejdsnævnet vil jeg i hvert fald advare imod.

Så vil jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det siges jo, at viljen ser Vorherre på, men folketinget bliver altså også nødt til at se på, hvordan viljen omsættes i konkrete forslag, og det behøver ikke altid at være ond vilje hos kritikerne af SFs forslag, der fører til, at de ikke umiddelbart kan gå ind for dem. Jeg har dog været moderat kritisk i dag. Min hovedindvending måtte være, at jeg synes, at ambitionsniveauet er meget lavt, i virkeligheden for lavt, alt for lavt i forhold til, hvor stort et problem vi står over for med kvindearbejdsløsheden.

Den eneste praktiske virkning af disse forslag i forhold til den nuværende tilstand er, at forslaget om 40 pct. af de egentlige beskæftigelsesarbejder under § 97 a måske vil accelerere en udvikling, der i forvejen er i gang, med et halvt år og måske vil betyde en 300-400 ekstra arbejdspladser for kvinder. Jeg vil aldrig nogen sinde kritisere nogen for, at de stiller to forslag, der betyder 300 ekstra arbejdspladser for kvinder, slet ikke. Tværtimod vil vi se positivt på at få det gennemført, men i forhold til, at vi har 96.000 ledige kvinder på nuværende tidspunkt, synes jeg, at ambitionsniveauet er lavt, og jeg kan sige, at regeringen har i hvert fald betydelig større ambitioner med hensyn til, hvad der skal gøres ved kvindearbejdsløsheden.

Jeg skal også gentage, hvad jeg har sagt om sundhedspersonale. Der tror jeg, at fru Lilli Gyldenkilde og jeg er enige, og jeg kædede det jo specielt sammen med forhandlingerne i forbindelse med den nye arbejdsmiljølov.